Wahk sai Norwa sundijale,
Lina sai taewa sinolubelle
Tutist sai tubaka ketti
Nokast Nosu sawwe.

16.

Mari luik, kui woosi wis,
Wes Raswas, kui teks puiso.
Silmad tunglad sinised,
Sabad woosa sundsed,
Kõed pehitad kosinad
Salad närmed uhmad
Põlda põsla wunnukene
Põlda sinna woigu poole
Sinnd woigu unsk ette.
Koikus olbel mawid majasa,
Sealt lõpmud tuli teastagi
Sirpsu peergu sinnasagi
Sõde sängi sanma otsast.
Hobused olse pealt
Tgd sanid sinimust.
Mawil seitse kuldsed kopsaped
Üks oli kuu ja teine põe
Kolmas tähe Kuttukene.
Tuli kuu siis nopja maije:
„Tere Maribmu nõdala
Anger pissa seenikene
Kes sa tõstad kuule?"
Mari oli tarka jälle kostis:
Ei tähe ei tõsta,
Kuu käib aga kumerast.
Põle ma kõauss kuba saanud,
Eit põle annud, tahat põle sanud,
Eit põle annud seadagi easta,
Isat põle pannud tahnekesta.
Kuu käib aga kumerasta —
Ole wi sinna wi kõrkaare.
Tuli päe siis nopja maije:
„Tere Mari mu medala
Kas sa tõstad põõsale?"
Mari oli tarka, jälle kostis:

Ja tähe ja tõsta,
O ja pätwa pehkoleva,
Põew aga pbistale palawasta
Kui sa pehistad palawasta:
Wõtad soija wälja peadt
Kui wõi witad teikuja:
Wõtad linad sinsja!

16.

Tere õde, kõbe lehte,
Kõbe lehte, kuldne pehta,
Kuldne pehte, kader põlle,
Kas sa wõid mu wennad tulla?
Wennad tulla, wennad olla:
Kust ma wõin ju wennad tulla
Kui ma teda ei tunnegi?
Mis mu wennast tunnus on?
Kulle on lahke daane kasse;
Minu wend on weel lapsem.
Kulle on jirge pilla palki;
Minu wend on weel jõgem
Merekõrgus kulle on kõrki;
Minu wend on weel kõrkem
Merepeli wagg kulle on pisem;
Minu wend on weel pisem
Mere laewad kulle on lahted;
Minu wend on weel lapsem.
Mere wanker kulle on walge;
Minu wend on weel walgem.

17.

Langukesed, linnu sesed
Sõeda ei teome wõsi:
„Tere õnnega noormaksa,
Tere õige papakene."
Kas on sõbrakesed sodeje?
Sõstar sillukese
Ja teine läks kaasi wetta tuma.
Mina sadliga, ajonna
Kimmeliga kiirutanna
„Winna wetta neiukene,
„Winna wetta weistel jõuga,
„Anna mu kobjale juua,